

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/155/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121203984
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7121203984.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore navrhovateľky B. P., rod. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XX, C. O. U. M. P., G.. XX.X.XXXX, E. K. C. 205, 086 04 Kružlov, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Košice I, zo dňa 7. júna 2021, č. k. 38C/18/2021-24

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a nároku na náhradu trov konania.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením uvedeným v záhlaví zakázal odporcovi vstupovať na nehnuteľnosti (rekreačná chata a príslušené a zastavané pozemky) zapísané na LV č. XXXX, okres W., kat. územie B. do času vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva (I.), zamietol návrh v prevyšujúcej časti na nariadenie kontroly dodržiavania povinnosti odporcu uloženej mu nariadeným neodkladným opatrením a povinnosti uloženej mu uznesením Okresného súdu Košice I vo veci sp.zn. 38C/26/2020 zo dňa 18.8.2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/225/2020 zo dňa 11.11.2020, technickými prostriedkami-osobným identifikačným zariadením a zariadením varovania blízkosti (II.), a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (III.).

2. Súd vychádzal zo zistenia, že na základe návrhu navrhovateľky bol odporcovi uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/26/2020 zo dňa 18. augusta 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. novembra 2020 sp.zn. 9Co/225/2020 uložený zákaz priblíženia sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva a zamietnutý návrh na nariadenie zákazu vstupu odporcu na nehnuteľnosti (rekreačnej chaty a pozemky) zapísané na LV č. XXXX okres W., kat. úz. B., do bytu č. X na K. XX v C. zapísanom na LV č. XXXX, okres C., kat. úz. G. Ť. a na pracovisko navrhovateľky v obytnom dome na A. ul. č. XX v C.. V zmienenom konaní bolo preukázané, že vo vzťahu k navrhovateľke sa odporca dopúšťa konania, ktorým ohrozuje jej telesnú a duševnú integritu, pričom zamietavý výrok rozhodnutia bol odôvodnený tým, že uložený zákaz priblíženia subsumuje aj ostatné zákazy vstupu a v dostatočnej miere upravuje vzájomné pomery medzi navrhovateľkou a odporcom na účely zamedzenia možných konfliktov. V prejednávanej veci navrhovateľka odôvodnila svoj návrh tvrdením, že v čase, keď bola so svojimi rodičmi na chate v B., ktorú majú v bezpodielovom spoluvlastníctve s odporcom, sa na nehnuteľnosť dňa 22.5.2021 dostavil aj odporca, ktorý sa jej dlhodobo snaží brániť v pokojnom užívaní nehnuteľností. Na pozemok vstúpil aj so svojim psom rotvajlerom, kričal po nich, zastrašoval ich, odsotil jej mamu, ktorá sa jej zastávala, preto pre obavy z odporcu bola privolaná policajná hliadka, napriek tomu odporca

ďalej pokračoval v nadávaní a urážaní, aj po výzve, aby rešpektoval súdne rozhodnutie. Odporca sekerou rozsekal vstupné dvere do chaty, porozbíjal poháre, napokon bol hliadkou policajného zboru v podnapitom stave odvezený na vypočutie. Policajnou hliadkou bola vyzvaná na podanie trestného oznámenia na odporcu za marenie výkonu súdneho rozhodnutia, čo aj urobila. Následne sa odporca zdržiaval v blízkosti nehnuteľnosti u kamaráta, a z okolia chaty odišiel až nasledujúci deň potom, čo vytriezvel.

3. Súd vzal do úvahy potvrdenie o trestnom oznámení zo dňa 22.5.2021 podanom navrhovateľkou pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, potvrdenie o vykázaní odporcu zo spoločného obydlia-rekreačnej chaty zo dňa 22.5.2021, s tým, že odporca vydal kľúče od spoločného obydlia policajtovi. Vo veci aplikoval § 324, § 325, § 326, § 329, § 330 Civilného sporového poriadku (CSP), § 1, § 3 zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia je opodstatnené v prípade osvedčenia existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, keď skutočnosť tvrdené a osvedčené navrhovateľom odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy právnych pomerov, či obavu z ohrozenia exekúcie, a súčasne požadovaným uložením povinností, či obmedzením možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha. Súd tiež konštatoval, že ochrana v konaní o neodkladnom opatrení sa poskytuje na základe zjednodušeného a zrýchleného procesného postupu, preto navrhovaným neodkladným opatrením nemá byť vytvorený nenávratný stav a právne účinky takéhoto rozhodnutia majú obmedziť povinnú osobu iba primeraným spôsobom a v nevyhnutnom rozsahu. Súd dospel k záveru, že incident na chate dňa 22.5.2021 potvrdený trestným oznámením a vykázaním odporcu zo spoločného obydlia odôvodňuje ochranu majetku užívaného navrhovateľkou, z ktorého dôvodu jej návrhu vyhovel v časti zákazu vstupu odporcu na nehnuteľnosti v kat. úz. B., okres W.. V časti návrhu na nariadenie kontroly povinností uložených odporcovi neodkladným opatrením podľa zák.č. 78/2015 Z.z. návrh zamietol dôvodiac, že sa jedná o vážny zásah do osobnostnej sféry kontrolovanej osoby týkajúce sa osobnostných práv a slobody pohybu, preto musí byť takýto nárok spoľahlivo a jednoznačne osvedčený. Tieto predpoklady nepovažoval za naplnené, keď z obsahu listinných dôkazov síce vyplynulo, že odporca vstúpil na pozemok a do spoločného obydlia rekreačnej chaty, nemal však zistené, aby sa priamo pokúsil ohroziť telesnú integritu navrhovateľky, či porušil zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov. Vzal do úvahy, že dôkazné bremeno o týchto okolnostiach spočíva výlučne na navrhovateľke neodkladného opatrenia, ktorá ich na účely konania o neodkladnom opatrení neosvedčila. V tomto kontexte súd poukázal na princíp proporcionality, keď odporca nemôže byť na svojich právach obmedzený neprimeraným spôsobom, ak nie sú na to splnené podmienky. Pretože vyhovel len jednému z troch požadovaných petitov neodkladného opatrenia, navrhovateľku považoval za úspešnú v 1/3-ine, a teda neúspešnú stranu sporu. Z dôvodu, že odporcovi nevznikli žiadne trovy konania, podľa § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

4. Proti výroku uznesenia o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti o nariadení kontroly odporcu podľa zákona č. 78/2015 Z.z. a proti výroku o trovách konania podala včas odvolanie navrhovateľka uplatňujúc odvolacie dôvody vymedzené § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnych skutkových zisteniach a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Interpretáciu inštitútu uplatnenia technických prostriedkov súdom podľa zákona č. 78/2015 Z.z. označila za chybnú, ak súd dospel k záveru, že by sa jednalo o neprimerané obmedzenie slobody pohybu odporcu i zásah do jeho osobnostných práv. Zdôraznila, že cieľom elektronického monitoringu je zlepšenie ochrany navrhovateľky, keď odporca ako kontrolovaná osoba by nosil náramok a zariadenie na určenie jeho polohy, čo z podstaty veci nepredstavuje žiadne obmedzenie slobody pohybu či zásah do osobnostných práv, ale naopak účelom je ochrana zdravia, života a integrity navrhovateľky. Za okolnosti v dostačujúcej miere osvedčujúce dôvodnosť takéhoto návrhu považovala už fakt, že odporca pod vplyvom alkoholu bol v deň 22.5.2021 voči nej i jej rodičom agresívny a ani po výzve zasahujúcej policajnej hliadky nespolupracoval, ale bol arogantný, a ona má obavy o svoj život a zdravie, pretože odporca je nevyspytateľný. Pre ochranu svojho života považovala za nevyhnutnú kontrolu odporcu prostredníctvom technických pomôcok, aby bola včas varovaná a mohla okamžite kontaktovať políciu. Za nesprávne považovala aj hodnotenie miery jej procesnej úspešnosti v spore uvádzajúc, že prevažnej časti jej návrhu súd vyhovel, preto jej mal priznať aj náhradu vzniknutých trov. K odvolaniu priložila upovedomenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odboru poriadkovej polície v W., že voči odporcovi bolo začaté trestné stíhanie za skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia.

5. Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhovateľka je dostatočne chránená vydanými súdnymi rozhodnutiami, nepotrebuje až takú mieru ochrany, aby výrazne zasahovala do jeho práv nasadením elektronického náramku, či zariadením na sledovanie jeho osoby, z ktorých dôvodov navrhoval rozhodnutie súdu v napadnutom rozsahu potvrdiť.

6. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní podané neboli.

7. Výrok rozhodnutia, ktorým súd uložil odporcovi zákaz vstupu do rekreačnej chaty a na pozemky zapísané na LV č. XXXX okres W., kat. úz. B. do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zániku manželstva nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť.

8. V zostávajúcom rozsahu výrokov o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti a výroku o nároku na náhradu trov konania Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľky ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správne, preto ho odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Navrhovateľkou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka takých skutkových zistení, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, ktoré nevyplývajú z tvrdení, či dôkazov predložených stranami sporu v konaní o zabezpečovacom opatrení alebo boli opomenuté rozhodujúce skutočnosti nimi preukázané, či také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený pri mylnej aplikácii právnych predpisov súdom na zistený skutkový stav, ktorá situácia nastáva v prípade, ak bol použitý iný právny predpis, než ktorý mal súd správne použiť alebo bol aplikovaný síce správny právny predpis, ale tento bol nesprávne interpretovaný, prípadne bol na zistený skutkový stav nesprávne aplikovaný, keď súd vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

11. Žiadny z odvolacích dôvodov nebol daný, pretože na účely rozhodnutia o návrhu na uloženie kontroly dodržiavania povinnosti odporcu sa súd prvej inštancie nedopustil žiadneho pochybenia pri ustálení skutkového stavu veci, z ktorého usudzoval na nesplnenie podmienok pre vyhoviecie návrhu, a na správne zistený skutkový stav vyplývajúci z listinných dôkazov, aplikoval zodpovedajúcu právnu úpravu, ktorú aj správne interpretoval.

12. Podľa § 325 ods. 3 CSP za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami.

13. Kontrolou technickými prostriedkami sa rozumie činnosť, ktorou sa zisťuje dodržiavanie zákazov, povinností alebo obmedzení uložených rozhodnutím prostredníctvom technických prostriedkov a centrálného monitorovacieho systému. Technickými prostriedkami sa rozumie zariadenie alebo súbor zariadení umožňujúcich za podmienok ustanovených zákonom kontrolu výkonu rozhodnutia (§ 2 písm. a), c) zák. č. 78/2015 Z.z.).

14. Podľa § 3 zák. č. 78/2015 Z.z. technickými prostriedkami sú a) osobné identifikačné zariadenie, b) zariadenie na kontrolu prítomnosti v mieste výkonu rozhodnutia (ďalej len "zariadenie na kontrolu prítomnosti"), c) zariadenie na určenie polohy kontrolovanej osoby, d) zariadenie varovania blízkosti, e) zariadenie kontroly požitia alkoholu, f) zariadenie hlasového overenia prítomnosti kontrolovanej osoby, g) zariadenie probačného a mediačného úradníka.

15. Osobné identifikačné zariadenie umožňuje jednoznačnú identifikáciu kontrolovanej osoby, ktorá je povinná strpieť umiestnenie zariadenia na svojom tele počas celého trvania kontroly (§ 4 zák. č. 78/2015 Z.z.). Zariadenie varovania blízkosti umožňuje detekciu priblíženia sa kontrolovanej osoby k chránenej osobe a okamžité varovanie chránenej osobe, ktoré zariadenie musí mať chránená osoba počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami pri sebe (§ 7 zák. č. 78/2015 Z.z.). Ak sa rozhodnutím ukladá kontrolovanej osobe zákaz priblížiť sa k chránenej osobe na určenú vzdialenosť, kontrola technickými

prostriedkami sa vykonáva za súčasného použitia technických prostriedkov podľa § 3 ods. 1 písm. a), c) a d). Ak sa rozhodnutím ukladá kontrolovanej osobe zákaz zdržiavať sa na určenom mieste alebo v určenom obvode vrátane zákazu účasti na verejnom podujatí, kontrola technickými prostriedkami sa vykonáva za súčasného použitia technických prostriedkov podľa § 3 ods. 1 písm. a) a c) (§ 11 ods. 2, 3 zák. č. 78/2015 Z.z.). Kontrolu technickými prostriedkami možno vykonať, ak sú technické prostriedky k dispozícii a sú splnené materiálo-technické podmienky ich použitia. Kontrolu technickými prostriedkami podľa § 11 ods. 2 možno vykonávať len s písomným súhlasom chránenej osoby, ktorá je plnoletá, ak bol tento súhlas vzatý späť, nemožno ho znovu udeliť.

16. V konaní je nesporné, že v súvislosti s konfliktnými situáciami medzi navrhovateľkou a odporcom došlo k obmedzeniu práv odporcu na užívanie jeho majetku a na kontakt s navrhovateľkou formou uloženia zákazu priblíženia sa k navrhovateľke i zákazu vstupu do spoločnej nehnuteľnosti. Uvedené obmedzenia boli odôvodnené správaním sa odporcu (vyhrážky a iné agresívne správanie, ničenie majetku). Už samotná povaha povinností a obmedzení uložených súdom odporcovi, predstavuje základ ochrany navrhovateľky týkajúcej sa jej fyzickej a duševnej integrity i ochrany jej majetku. Ďalšie navrhovateľkou žiadané obmedzenia sa bezprostredne spájajú so zásahom do osobnostných práv odporcu, keď z vyššie citovaných ustanovení zákona o použití technických prostriedkov je zrejmé, že tieto sa upevňujú na telo dotknutej osoby, a monitorujú jej pohyb. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, súkromia (§ 11 OZ). Niet pochybností, že navrhovateľkou požadovaná kontrola zasahuje do osobnostnej sféry odporcu, preto v prípade, ak má byť o nej rozhodnuté v súvislosti s konaním o nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom sa nevykonáva dokazovanie a uprednostnená je predovšetkým včasnosť zásahu zo strany súdu, vyžaduje sa v tomto prípade nepochybné osvedčenie takých okolností, ktoré preukazujú, že boli porušené povinnosti uložené odporcovi neodkladným opatrením, resp. nepochybné hrozí útok na chránenú osobu, či existuje odôvodnený záver, že vzhľadom na okolnosti prípadu a osobnosť povinného možno predpokladať, že bez uloženej kontroly technickými prostriedkami nebude naplnený účel neodkladného opatrenia. V prejednávanej veci sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na účely vyhovievania návrhu, navrhovateľka existenciu takýchto skutočností neosvedčila. Napriek tomu, že došlo ku konfliktu na nehnuteľnosti - rekreačnej chate v B., nie je zrejmé, či sa tak stalo zo situácie porušenia povinnosti odporcu zo zákazu priblíženia sa k navrhovateľke, či nešlo len o skratové konanie odporcu (od poslednej úpravy právnych pomerov neodkladným opatrením uplynul do času incidentu viac ako polrok, z návrhu nevyplýva, aby v medziobdobí odporca porušil obmedzenia uložené súdom), zistenie ktorých skutočností ďalším dokazovaním presahuje účel rozhodovania o neodkladnom opatrení, v konaní o ktorom navrhovateľka taký návrh podala. Z hľadiska preventívnej ochrany navrhovateľky je potrebné vziať do úvahy, že bolo začaté trestné konanie voči odporcovi pre marenie výkonu rozhodnutia, v ktorej veci sa zmienené sporné skutočnosti stanú predmetom dokazovania, a výsledkom trestného konania v konečnom dôsledku môže byť aj použitie technických prostriedkov podľa zák.č. 78/2015 Z.z na účely kontroly odporcu a ochrany navrhovateľky. Umiestnenie technických zariadení na tele kontrolovanej osoby a kontrola pohybu osoby technickými zariadeniami nepochybné predstavuje citelný zásah do osobnostných práv, preto musí byť uloženie takých obmedzení aj adekvátnym spôsobom odôvodnené. V konaní o úpravu právnych pomerov strán neodkladným opatrením, navrhovateľka v návrhu neuviedla dôvody opodstatňujúce zásah súdu do právneho postavenia odporcu tak, aby ho bolo možné hodnotiť ako primeraný pri pomeriavani práva navrhovateľky a odporcu na ochranu ich osobnostných práv, z ktorých dôvodov odvolací súd potvrdil zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žiada sa však dodať, že pokiaľ aj nedôjde k nariadeniu kontroly odporcu technickými prostriedkami v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe, pri nezmenenom prístupe odporcu k riešeniu rodinných a osobných sporov, sa odporca vystavuje riziku obmedzenia svojej slobody kontrolou zo strany štátu podľa zák. č. 78/2015 Z.z., či trestnému stíhaniu pre trestný čin nebezpečného vyhrážania a prenasledovania. Za vecne správny považuje odvolací súd tiež výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keď navrhovateľka bola úspešná v časti uloženia povinnosti zákazu vstupu odporcu na nehnuteľnosti a neúspešná v časti kontroly uložených povinností technickými prostriedkami, ktorý pomer úspechu a neúspechu v konaní odôvodňoval rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania sporovým stranám podľa § 255 CSP, preto bol aj tento výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie potvrdený podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ktorým sa konanie končí (nenadväzuje na žiadne ďalšie konanie), bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní procesne neúspešnou stranou sporu, odporcovi žiadne preukázateľné trovy

konania nevznikli, z ktorých dôvodov odvolací súd vyslovil, že náhradu trov konania sporovým stranám nepriznáva.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).